

Brachialis
motus.
Primus mus-
culus.

CVM brachiali reliqua summæ manus pars flectitur, ac extenditur, deinde etiam obliquo (ut vocamus) motu in utrumque latus agitur, idque quatuor musculorum beneficio. Quorum primus ex^b interiori humeri tuberculo^a principium ex carnea nervea substantia mixtum assumit, hinc totius ulnæ longitudini adnatus, & semper in progressu ab ipsa principij sui robur assumens, atque hoc præcipue in superiori ipsius sede, non procul ab articulo cubiti ad humerum. Exporrigitur autem hic musculus inferiori lateri musculorum, qui ex cubito enati digitorum flexionibus præfunt, unde etiam internam ulnæ sedem magna ex parte amplectitur, quemadmodum & medium quoque sedis ipsius inferioris, toto ferè ulnæ ductu occupat, quo scribentes innituntur. Reliquum autem inferioris illius ulnæ sedis, quod exterius est, aliud musculus sibi uendicat, quem ante paruum digitum postbrachiali insertum, huius extensionem moliri audies. Duo enim illi musculi inuicem fibris nexibus ualide hærentes, uelut stratum quoddam & pulvinar, quo commodè totum cubitum inniti sinimus, efformant. Cæterum primus hic musculus, quum ad ulnæ usque finem porripit, paulò ante cubiti cum brachiali articulum, in^a ualidum, & quodammodo teretem cessat tendinem, carniformi semper substantia ad brachiale usque auctum, qui dum articulum transcedit, prorsus excarnis est, ualidissima insertione, inferiori quarti brachialis ossis sedi implantatus, quod non immerito rectum cartilaginolumque appellatur, ac^b unico tantum ossi commissum, in Primo libro dicebatur. Præfens tendo, quæ ulnæ appendice articuloque brachialis suffulcitur, peculiare ligamentum, quod ipsi transuersim obducatur, nullum exigit, sed cõmuni omnium musculorum membrana, quæ ligamenti uice est, quamque inter manus ligamenta etiam recensere binus, circumdatur, & perquam ualide brachialis cum cubito articuli ligamenti connectitur.

Secundus brachiale mouentium musculus, ex interiori quoque humeri tuberculo exoritur, illius, quem nuper commemorauimus, capiti proximus, & unâ cum illius quoque capite intratum obtinens^a caput eius musculi, qui internæ summæ manus cuti dilatentem exporrigit tendinem. Secundus itaque musculus, ab interno humeri tubere^a enatus, obliquo ingressu ad elatius^b primi digiti flectentis musculi latus contendit, ipsi magna ex parte instratus, & radio exporrectus. Ante brachialis autem radicem in exacte teretem degenerat tendinem, qui simulatque brachiale ad pollicis radicem^a cõtigerit, incuriose illum secantibus, ibidem brachialis ossibus inseri putatur. Verum ubi^a musculus ab indice pollicem abducens, unâ cum duobus primis pollicis internodium flectentibus, à brachiali liberatus fuerit, hic brachialis ossis conspicitur internam brachialis sedem præterire, atque latens in postbrachialis^a ossis, quod indici præponitur, radicem inferi, internæque transuersi hic^a ligamenti sedi ualide adnasci. Duo^a bus internis alij duo externi respondent, unus ab^a exterioris tuberculi humeri radice principium capit, ad latus eius^a musculi, qui Galeni suffragio minimum digitum, & anularem à pollice abducit, nostro autem, præcipuus extensionis minimi digiti autor est. Siquidem plurimum ex eo tuberculo certa serie prodeuntium capitum, hic brachialis musculus, humillimam & ulnæ proximam sedem obtinet, unde etiam ex^a posteriori ulnæ processu, qui humero adarticularatur, hic musculus principij ducit, illi instratus^a musculo, qui hinc quoque originem sumens, radium adit, illum in supinum acturus. Hinc itaque tertius brachialis musculus^a prodians, humilliozem exterioris ulnæ regionem amplexatur, inter primum brachiale flectentium, & quem nos paruum digitum extendere proposuimus, exporrectus. Quando uerò brachialis appropinquat, in teretem finit^a tendinem, qui sinui in appendice ulnæ ad processum stilum imitantis internum latus exculpto, innititur^a transuerso ligamento, quod unicum ulna proprium nanciscitur, obductus. Quum primum ligamento superato, brachiali superuehitur, latior factus postbrachialis^a ossi minimum sustinenti, non procul à brachiali inseritur. Alter exteriorum, qui ordine quartus est, latiusculo^a principio longè supra exterioris humeri tuberculum enascitur, ubi humerus uelut in oblongam^a acutiem prominet. Hinc carnosus, & longa utrumque linea prodians, radio infernitur, & propter illius longitudinis medium, in robustum degenerat^a tendinem, qui bicornis bipartitus uel statim ab ortu uisitur, utramque partem paulo minus toto teretem gerens, est enim nonnihil latior, quam profundior. Hæ partes aut tendines & si inuicem dirimantur, non tamen digno notatu interuallo diffisi, recto tramite radio exportantur, ad illius appendicem iuxta brachiale cõtendentes, quod quum peruenerint, inuicem iam magis magisque, sed non tamen insigniter seiuncti, illis priuatim exculpto^a sinui incumbunt.

Quartus.

& communi ipsi & illi^a musculo, qui pollicem uersus indicem euerit, ligamento circumdatur. Quod deinceps superantes, ac magis tum quam prius, inuicem distantes, in postbrachiale amplius insertionibus^a implantantur. unus enim in radicem ossis indicem sustinentis, alter uerò in radium eius cui medius innititur, insertionem tentat. Quartus hic musculus unâ cum tertio, brachiale, si ambo tendantur, extrorsum reflectunt, extendunt uel. Atque his auxiliatur^a musculus, quem brachialis ossi, quo pollex sustinetur, inferi tunc docuimus, quum digitorum duces recensentes, hunc musculum in tota serie uigefimum tertium nominaremus: & ut his duobus brachiale extēditur, ita etiam duobus interioribus seu primis idem pulchre flectitur. Deinde eisdem musculis, quibus brachialis flexio extensioque conceditur, brachiale ad latera quoque ducimus. Si enim interior musculus, & exterior, qui indicem spectant, reliquis duobus laxatis contrahantur, brachiale introrsum atque ad interius latus agitur. At si his laxatis, alij duo qui minimum respiciunt digitum, tensi fuerint, ad exteriora in latus brachiale mouebitur. Constat itaque Naturam admodum in dūstriæ, duos musculos flexioni, & totidem extensioni præfuisse. Quando quidem si uni flexionem commississet, neque is certæ articuli totius, neque firmæ flexionis dux fuisset, imò promptè circumuersatilis laxaretur, ut uerò nunc habet, firma prorsus ac tuta perficitur flexio. Ad hæc præter flexionem & extensionem, brachiale alijs indiguit motibus, ac proinde alios creati tendines operæ precium esset, qui ad latera motuum opifices haberentur. Sed nunc demum, quum duo flectunt, & duo extendunt, ilico quidem & obliquos brachialis motus adepti sumus. Cæterum præter hos quos brachiali tribuimus motus, Galenus ipsi in primum ac supinum uersione adscripsit, peculiarem ab ea, quam secundario manus extrema, radij beneficio sortitur. Mihi nullum extremæ manus aut brachialis quiescente radio, in primum supinum uel motum perfici, hæcenus percipere licuit. Deinde radij sinus, cui brachiale inarticulatur, oblongus est, & ipsum quoque brachiale, quæ sinui imponitur, oblongum quoque, neque ut humeri, aut femoris superius caput, rotundum uisitur, adeò ut eiusmodi ossium articulus confurgat, qui ad motus in gyrum prorsus ineptus existit. Adde, quam nos primi obseruauimus, neque perfunctorie perpendendam^a cartilaginem, quæ à radio pronata, brachiale & ulnam, instar interstitij cuiusdam mediat, ostenditque totam brachialis ad cubitum articulationem propemodum soli radio ferendam esse acceptam, quod ne in puncto quidem citra dictæ modo cartilaginis interuentum, brachiale contingit. Non enim audiendus est Galenus in Libro de Ossibus, in quo^a processui styli imaginem exprimentis nimum fauens (ne dicam Naturæ opera destruens) præter omnem rationē, illius processus beneficio, manum extremam in latera obliquaque agi protulit, parum attendens, si eam processus ille, quam ipsi tribuit, cõstructionem obtinisset, non solum motui, in latera non iuuaturum, imò tanquam palum aliquem prorsus præpediturum: quamquam rursus alibi illum ad proprios manus in primum & supinum motus cõducere, uideatur docere. At quum nullum eiusmodi motum, nisi radij ope, & secundario in manu expendere ualeo, præter animi sententiam musculos, quibus illi motus celebrentur, ementiri nequaquam uisum est. Galenus tamen ut & hos motus brachiali præbet, sic quoque quatuor enarratos musculos illorum autores esse contendit, prout hic nimirum ille uel contrahatur, aut quiescat. cuius sententiam si non oscitanter perpenderis, hæc illum finxisse, imaginatumque citius, quam in refectione perpexisse (ut alia in Libris de Usu partium pleraque) animaduertes.

Musculi
motus.

Brachiale
proprio motu
in supinum &
primum non
agit.
Lib. 2 de Partium
usu.

Libris de V,
su part.

DE MUSCULIS RADII PRONVM ET
supinum constituentibus. Caput XLV.

CVM ODO in præfenti memineris eorum, quæ de radij ad rotundum humeri capitulum articulo, & brachialis rursus cum radio, radijque & ulnæ inter se commissuris, superiori Libro tradidimus, nunc mediocri negotio percipies, qua ratione radius à proprijs tractus musculis, quiescentem interim ad humerum ulna, in primum supinum que circumducatur, & quo nam pacto radij auxilio, extrema manus eosdem motus necessario sequatur. Quando itaque radius ulnæ & superiori ipsius & inferiori extremo articulatur, ac secundum reliquam longitudinem duo illa ossa inuicem distant, operæ precium fuit & in prioribus ac posterioribus radij regionibus, musculos, qui illum mouerent, extrui. Sunt autem hi quatuor, duo quidem superiori radij extremo subseruientes, reliqui autem duo inferiori: atque ex his duo internam cubiti sedem, alij duo externam occupant. interiores radius in primum mouent, exteriores eundem ad supinum conuellunt. Interior, qui

Quatuor ra-
dium peculi-
ter agens
musculi.
Primus.

d 2 radij